

COMPRA, LEE, DIFON

La Veritat nº 113

(octubre de 2023)

“Es prepara el X Congrès Mundial Obert de la IV Internacional”

El Pacte Verd europeu

“El Pacte Verd per al Clima es perfila com l'estratègia de creixement econòmic de la Unió Europea. Inclou un paquet d'iniciatives polítiques l'objectiu de les quals és situar la UE en el camí cap a una transició ecològica amb l'objectiu d'assolir la neutralitat en l'emissió/absorció de CO2 d'aquí al 2050. És la base per transformar la UE en una societat equitativa i pròspera amb una economia moderna i competitiva.”

Així defensava la vicepresidenta 3a del Govern, Sra. Ribera, el Pacte Verd. La UE, aquesta institució del capital financer, i els Governos, en nom de la crisi climàtica (que no tenim per què negar), de l'emissió de CO2, etc., pretén imposar determinades mesures de descarbonització, de desindustrialització, de decreixement, que afecten les conquestes de la classe obrera i el propi futur d'aquesta.

Volent fer-nos creure que ells també estan preocupats pel futur del planeta. Que, en tant que pertanyents al gènere humà tenim interessos comuns. Però la societat està dividida en classes socials, i aquestes classes tenen interessos contraposats.

Els Governos europeus, seguint aquesta orientació volen transformar l'economia i la societat, i per això cada reunió de governants o tècnics precisa i desenvolupa infinitat de calendaris. En particular, volen que per al 2050 Europa sigui neutra, és a dir, no augmenti el CO2. De veritat a la UE i als Governos els interessa el planeta i l'ecologia? Vegem:

Durant la cimera ecològica de l'ONU de Glasgow (OP 26 - 2021), la premsa va assenyalar que diverses potències estaven invertint per augmentar la producció de petroli i gas. Això no va impedir que aquestes potències assumissin sense pestanyar nous i més exigents objectius «verds». Cents de

bancs i financeres van prometre injectar 130 bilions a reduir l'emissió de CO2 i en energia neta, però han invertit en carbó.

En arribar a la cimera de Dubai (Emirats, novembre desembre de 2023), es va fer el primer balanç global des de la cimera de París (2015). Gairebé tots els membres del Grup dels Vint havien augmentat la producció i ús de combustibles fòssils.

Tot indica que el 2030 no es cobriran els objectius «verds» i el 2050 Europa no serà neutral en emissions de CO2. Però els Governos hauran imposat infinitat de lleis en nom d'aquests objectius «verds». Per què? El capital, per sobreviure, per reproduir-se i ampliar-se, per evitar la fallida arruïnada per la competència, necessita obtenir beneficis, com més grans, millor. Essent aquesta la seva prioritat ineludible, explota sense consideració l'home i la natura. I en la seva actual fase de podridura, ha d'obrir nous «nínxols» de negoci, nous mercats destruint la indústria i l'agricultura, totes les conquestes socials.

I per cobrir-se, el capital disfressa els seus objectius com si fossin de lluita contra el canvi climàtic, de lluita per «salvar el planeta», bla, bla, bla.

Vegem algunes de les conseqüències del Pacte Verd europeu:

El lloc del «verd» en la despesa

La Comissió s'ha compromès a mobilitzar almenys un bilió d'euros en inversions sostenibles durant el pròxim decenni. ¿Inversions en què? Per produir què? per a quins serveis?

Per començar, dedica a 'inversions ecològiques' el 30 % del pressupost plurianual de la UE (2021-2028) i l'instrument únic NextGenerationEU (NGEU) per recu-

parar-se de la pandèmia de COVID-19. Aquesta enorme quantitat, ¿serveix per a alguna cosa quan els serveis estan en el límit i es planteja una enorme reconversió industrial? La immensa despesa suposadament ecològica, ¿va contra atendre les necessitats més elementals de la població? Són fons als quals capitalistes s'acullen per fer un negoci, els mateixos capitalistes que d'altra banda inverteixen en petroli i carbó. És a dir, que s'han sacrificat sectors productius, s'han sacrificat els serveis, no s'ha reduït el CO2, però els paràsits xuclen del pot. El capital financer obté així finançament públic per a inversions que no serien rendibles si les fes ell.

Ara serà pitjor. Amb la presidència espanyola de la UE es van aprovar unes regles fiscals que restableixen els criteris de Maastricht (que exigien als governs mantenir el dèficit pressupostari i el deute públic per sota del 3 % i del 60 % del PIB). Aquests criteris van portar a polítiques d'austeritat criminals, i se'ns diu que aquesta vegada es farà amb «flexibilitat». Aplicar les exigències «verdes» serà tancar fàbriques i abandonar camps, amb les mínimes indemnitzacions. Portar a pèrdues de sectors de la població i esclats socials com el dels pagesos.

Les normes dels Governos, i la irrupció dels fons verds

La creació dels fons europeus ha portat novetats: es crea una situació en què part dels 27 pressupostos estatals està coberta per fons europeus, sotmesos a una complexa xarxa d'autoritzacions i de controls. La irrupció d'aquests fons és una interferència d'agències que treballen per al capital passant per sobre de tots els dispositius de cada Estat i sense més control que la «justícia

Campanya d'extensió i subscripcions a aquesta Carta Setmanal

Si no la reps, et convidem a que la rebis cada setmana. Si la reps, et proposem que subscribis a altres companyes i companys als quals pugui interessar.

L'elaboració i enviament d'aquesta Carta comporta algunes despeses. El POSI, que l'edita, no té ni vol subvencions, tota la seva activitat i les seves publicacions són finançades exclusivament per treballadores i treballadors, que volen recolzar, en aquest cas, la publicació de la Carta Setmanal. Demanem un suport de 5 EUROS a l'any, o més si us sembla.

Per rebre-la, envia un correu electrònic a: inforposi@gmail.com o entra a la nostra Web: <http://www.posicuarta.org>

Nostre compte corrent en La Caixa és: 2100 2812 51 0200071314. Indicant: Recolzo Carta Setmanal

POSI

Partido Obrero Socialista Internacionalista
Sección en España de la IV Internacional

Carrer Desengaño, 12 (1º 3A). 28004 - Madrid
Teléfono: 91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01
<http://www.posicuarta.org>
Busca'ns en Twitter: @posicuarta

europaea», que no deriva de cap sobirania, sinó de la llibertat del capital per fer benefici, segons el seu lema de «competència lliure i no falsejada».

Un altre capítol són els impostos verds, que distorsionen d'arrel el sistema fiscal. Així, entre les exigències que acaba de fer la Comissió Europea sobre vulnerabilitats de l'economia espanyola, inclou «augmentar els impostos verds», com un instrument de recaptació, que poc té a veure amb el CO2 i recau majoritàriament sobre les famílies i no sobre els trust que contaminen la terra, els mars, l'atmosfera. Són impostos sobre béns físics nocius per al medi ambient. Per exemple, l'enormitat de CO2 generat per la fabricació d'autos elèctrics fa que aquest cotxe sigui més nociu, però el presenten com a benefactor perquè emet menys CO2 quan circula que un cotxe tradicional.

El democràtic és que els impostos no siguin finalistes, que cada Estat decideixi com recaptar i com gastar. Això era abans de l'ordre verd, que no deixa de ser un instrument de les classes dominants per sotmetre el poble als seus dictats.

Transformar cada sector de l'economia per complir els objectius climàtics

El capital financer exigeix canviar tots els sectors de l'economia amb el pretext d'assolir l'objectiu climàtic per al 2030. No preguntis Vd. si crea ocupació o el destrueix, si produeix benestar o l'elimina, l'important és el CO2.

Els pagesos europeus denuncien: la UE verda vol desmantellar l'agricultura

El Pacte promet biodiversitat i agricultura sostenible. Transformar l'agricultura perquè no contaminin i reduir l'impacte ambiental de la producció d'aliments. No diu que això és desmantellar sectors agrícoles sencers, destruir bona part dels cultius.

Els pagesos de tot Europa s'han aixecat contra la política europea (barbechos, emissions de CO2, ús de plaguicides, impostos «verds», etc.), aplicada per tots els Governos, que els condemna al tancament de les seves explotacions, perquè envaeixi el mercat el produït per les multinacionals a l'Àfrica,

l'Índia o Filipines, on els treballadors amb prou feines tenen drets i no es respecta el medi ambient. En el menys dolent dels casos el pagès podria vendre la seva terra, amb rebaixa, a grans empreses que les explotaran amb immigrants sense o amb papers.

Les organitzacions d'agricultors han constatat que, després de xocar amb successives versions de la PAC, ara, amb el Pacte Verd es tracta de desmantellar gran part de la producció.

Com es pot veure, el treball agrícola pot contaminar menys, fins i tot no contaminar, però al capital no li resulta rendible protegir el medi ambient, prefereix comprar terres a l'Àfrica o altres països i desplaçar la producció allà per ser més «competitius».

La gran reconversió industrial

Segons el Pacte Verd, es tracta que la mobilitat que es recolzi en l'ús d'automòbils nous nets. Diuen que seria «liderar la tercera revolució industrial»: crear ocupacions i impulsar el creixement. D'aquí al 2030, s'espera que 30 milions de vehicles sense emissions circulin per les carreteres d'Europa.

Es crearà un règim de comerç de drets d'emissió per a la indústria i el transport. A partir del 2026, en el transport per carretera hi haurà un preu per la contaminació. Es reforçarà la tarificació del carboni en la indústria.

És sabut que un cotxe elèctric necessita un 30 % menys de mà d'obra que un de tradicional per ser produït i que resulta més cara la seva adquisició. Però en cap part específica quantes desenes de milers de llocs de treball s'han de suprimir en l'actual indústria de l'automòbil, i quants cents de milers (o milions) de llocs de treball en la indústria auxiliar.

El setembre de 2023 l'Associació Espanyola de Fabricants de Vehicles i Camions (ANFAC) i l'Associació Espanyola de Proveïdors d'Automoció (SERNAUTO) van publicar «Nous reptes del sector de l'automoció a Espanya». La indústria de l'automoció espanyola es veu amenaçada per la demanda decreixent i problemes en el subministrament. Busca mantenir la seva competitivitat recolzant-se en una nova po-

lítica industrial presidida per la decisió de la UE que per al 2035 tots els vehicles que es vinguin a Europa seran elèctrics.

Els fabricants llancen una campanya perquè l'Estat (central i autonòmic) financi i doni suport i l'Estat es reorganitzi al voltant de centres de decisió assequibles als fabricants.

El Govern paga i recolza

Al febrer, al fòrum ANFAC, Pedro Sánchez va respondre: «Vam estar al costat del sector per convertir Espanya en un gran centre logístic d'electromobilitat. Vam donar suport als plans d'ajuda i l'impuls de la infraestructura de recàrrega. El full de ruta de l'Executiu passa per la col·laboració públic-privada, els PERTE i modificarà el dispositiu Moves».

La directora general adjunta d'Indústria de la Comissió Europea recorda la «complexitat» de l'operació, ja que 2,4 milions de treballadors han de ser reciclats (acomiadats?) o rebre nova formació.

El pacte verd són milions d'obrers i de pagesos a acomiadar.

Epíleg: el llenguatge de les mentides

El capital reconeix les seves falsedats de manera vergonyant. A Kioto es fixen uns objectius irrealitzables. I llavors creen un mercat (de permisos per produir CO2) venent i comprant els incompliments d'aquells objectius. Ara, a les carreteres no s'hauria de emetre tant CO2. No és realitzable. Llavors creen un mercat amb els incompliments. Més camp per a l'especulació.

Després les burgesies, els fons, tenen els seus interessos, i el CO2 és l'últim que els preocupa. En realitat, hi ha els mitjans tecnològics per revertir la situació, però això no interessa al capital... perquè no és «rendible».

Si partim dels interessos de la classe treballadora, dels pobles, ningú pot resoldre els problemes sacrificant ocupació i benestar a la reducció del CO2. No és possible. Cal partir d'una definició de la situació del planeta diferent, que atribueixi la responsabilitat de la destrucció als interessos del capital.

Els nostres compromisos...

www.posicuarta.org